

1 Tessalonicenzen 4: 13-18

Eens als de bazuinen klinken

Liturgie: Voor de dienst: Lied 218: 1, 3, 4 en 5 (Dank U voor deze nieuwe morgen)
Welkom, stil gebed en begroeting
Psalm 100: 1, 2, 3 en 4 (Juich aarde, juich alom / melodie: Daar juicht een toon)
Gebed
EL 302: 1, 2, 3 en 4 (Heer, ik tot U, hoor naar mijn gebed)
Kindernevendienst
EL 452: 1 en 2 (Jezus is de goede herder)
Lezen: 1 Korintiërs 15: 20-24 en 1 Tessalonicenzen 4: 13-18
Lied 769: 1, 4 en 6 (Eens, als de bazuinen klinken)
Preek: Eens, als de bazuinen klinken
ZG 173: 3 en 4 (Wij leven opgewekt! / melodie: Psalm 97)
Dankgebed en collecte
Geloofsbelijdenis
Lied 758: 2 en 3 (Als de bazuinen blazen)
Zegen
Lied 425 (vervuld van uw zegen)

Dia 1

Eens als de bazuinen klinken

Twee weken geleden ging het over het ouder worden. Weet je het nog? Die beeldspraak in Prediker 12? De wachters voor het huis, die beginnen te beven en de sterke mannen die zich krommen?

Het gaat naar het sterven toe, naar het moment, waarvan Prediker zegt, dat het lichaam weerkeert tot stof en dat de ziel –je levensadem- weerkeert tot God.

Na de dienst zei iemand bij de uitgang tegen mij: *Als de graven openbreken en de mensenstroom vangt aan. Het lichaam blijft niet voor eeuwig stof. Zou je daar eens een preek over kunnen houden?*

Vandaar deze preek. Best een pittig onderwerp. Want ik heb het net als u en jij nog niet meegemaakt. Maar de bijbel zegt er wel iets over. Daar gaan we samen naar luisteren.

We hebben samen dat gedeelte gelezen uit 1 Tessalonicenzen 4. Paulus schijft deze woorden aan de gemeente te Tessalonica, omdat er nogal wat verwarring is ontstaan. Paulus is daar geweest en heeft daar het evangelie verkondigd. En hij heeft het daar ook gehad over de wederkomst. Jezus komt terug en dat zal niet lang meer duren.

Alleen, het duurde toch langer dan zij hadden verwacht. Er waren al gemeenteleden overleden en dat zorgde voor die verwarring. Want hoe zit dat nou met hun? Met die overleden zusters en broeders? Horen zij er dan niet bij? Vallen zij buiten de boot?

Dan doet Paulus een boekje open over de dingen, die gebeuren als Jezus terugkomt. Op dat moment hoor je de bazuinen. Eens als de bazuinen klinken. Op dat moment breken de graven open en zullen de doden opstaan. Zij voegen zich bij ons en zo zullen wij samen de Heer ontmoeten op die grote dag van zijn terugkeer.

De graven breken open. Als je op een begraafplaats bent en je ziet al die stenen en al die namen en je leest dan zo'n boodschap, dan denk je bij jezelf: Hoe zal dat gaan, zeg? Hoe moet je je dat voorstellen?

Maar er komt dus een dag, dat ziel en lichaam weer worden herenigd. Dat je niet alleen zelig bent en ook niet alleen geestig. Maar dat je wordt, zoals God het vanaf den beginne bedoeld heeft. Daar wordt naar uitgekeken. Hier op aarde, maar ook in de hemel.

In Openbaring 6 lees je over de zielen in de hemel bij het altaar. Het zijn de zielen van de martelaren. En zij vragen God: Wanneer gaat U ingrijpen? Wanneer gaat U recht verschaffen? Daar wordt naar uitgekeken. Het mag dan goed zijn in de hemel, maar kennelijk is het nog niet volmaakt. Dat moet het nog worden en dat wordt het als alle dingen nieuw gemaakt worden en als ziel en lichaam weer één zijn.

Als de graven openbreken en de mensenstroom vangt aan ...

Dia 2

Vragen

- **Hoe zien we er uit?**
- **Herkennen we elkaar?**
- **En als het graf geruimd is?**

Dat roept wel heel wat vragen op.

Want hoe zien we er dan uit? En herkennen we elkaar? Is de aarde dan niet veel te klein? En wat als het graf al geruimd is?

Hoe zien we er uit?

In ieder geval anders dan voorheen. Iemand die hier ledematen mist, zal straks een volmaakt lichaam hebben. En de bril en de rollator heb je straks niet meer nodig.

De bijbel gebruikt het beeld van het zaaien. Je zaait een zaadkorrel en daar komt iets uit, wat helemaal niet meer lijkt op die zaadkorrel. Zo is het ook met je lichaam. Moet je eens horen wat daarover staat in 1 Korintiërs 15: 35 *Nu zou iemand kunnen vragen: 'Maar hoe worden de doden opgewekt? Hoe zou hun lichaam eruit moeten zien?'*36 *Dwaas die u bent! Als u iets zaait, moet dat eerst sterven voordat het tot leven kan komen. 37 En wat u zaaitheeft nog niet de vorm die het later krijgt; het is nog maar een naakte korrel, een graankorrel misschien of iets anders. 38 God geeft daaraan de vorm die hij heeft vastgesteld, en hij geeft elke zaadkorrel zijn eigen vorm.*

En verder: 2 *Zo zal het ook zijn wanneer de doden opstaan. Wat in vergankelijke vorm wordt gezaaid, wordt in onvergankelijke vorm opgewekt, 43 wat onaanzienlijk en zwak is wanneer het wordt gezaaid, wordt met schittering en kracht opgewekt. 44 Er wordt een aards lichaam gezaaid, maar een geestelijk lichaam opgewekt.*

Is er herkenning?

Daar wordt heel verschillend over gedacht.

De één put er kracht uit, dat je elkaar straks weerziet.

Maar een ander denkt dat er geen herkenning is, want dan zou je ook mensen kunnen missen.

Wat zegt de bijbel daar eigenlijk over? De bijbel geeft daar geen pasklaar antwoord op. Je denkt misschien dan aan die gelijkenis van die rijke man en de arme Lazarus. Maar dat is een gelijkenis, waarin het niet gaat over herkenning, maar over je leefwijze in het hier en nu.

We kunnen ook denken aan het opstandingslichaam van onze Heiland. Want hoe zag Hij er toen uit? Hij werd niet herkend. Maria zag Hem aan voor de tuinman. De Emmaüs-gangers zagen pas, *Wie Hij was*, toen Hij het brood brak. En als de discipelen bij het meer van Tiberias met Hem eten, dan staat daar in Johannes 21: *En niemand durfde Hem te vragen, wie Hij was, want zij wisten dat het de Here was*. Heel apart. Wat zagen zij dan? Een verheerlijkt lichaam.

Ik moet daarbij wel zeggen, dat Jezus dan een verheerlijkt lichaam heeft, maar de discipelen nog niet. Dat is een grote kloof. Dat zou anders kunnen zijn als we straks allemaal een verheerlijkt lichaam hebben.

Hoe het dan zal zijn, is moeilijk te zeggen. In ieder geval zullen we elkaar wel herkennen als zusters en broeders van Christus. Als kinderen van één Vader.

Maar wat als een graf geruimd is en als er van een lichaam niets meer over is? De geleerde Isaïc Newton sprak daarover met zijn leerlingen. Ze liepen over een begraafplaats en zij hadden het over de opstanding van het lichaam. Hoe zou dat nou gaan? Newton vergeleek dat met een mengsel van zand en ijzer. Om dat te scheiden heb je een magneet nodig. Nou, zo was het voor hem ook op de jongste. Dan komt Jezus naar deze aarde als een grote, sterke magneet, die alle lichaamsdeeltjes en moleculen naar zich toetrekt. En daar weet Hij wel raadt mee. Daar kan Hij weer vorm aan geven en lichamen van maken. De zee geeft dan haar doden weer en het dodenrijk kan het niet meer tegenhouden. Als de bazuinen klinken is het gedaan met de dood. Wat een dag zal dat zijn!

Nog één vraag: Staan alle doden op?

Hier heeft Paulus het over hen, die bij Christus horen. Zij staan op bij zijn komst. Maar zij, die niet bij Hem horen? Staan die ook op.

In Openbaring 20 wordt geproken over twee opstandingen. Een opstanding ten leven en een opstanding ten dode. Dat is er ook. Voor hen die bij Christus horen is het een opstanding ten leven. Maar voor hen die niet bij Hem horen een opstanding ten dode. Op die dag zal er ook een scheiding plaatsvinden. Die ernst is er ook. Te feliciteren ben je als je de Here Jezus kent en de weg met Hem gaat. Dan behoor je Hem toe en heb je nu al het eeuwige leven.

Dia 3

Er zijn christenen die geloven, dat het hier om een opname van de gemeente gaat. Daarmee wordt bedoeld, dat de gelovigen vóór de grote verdrukking worden opgenomen. Zij hoeven dat zwaarste deel van de eindtijd niet mee te maken.

Die gedachte kom je tegen in films als: *As a thief in the night* en *Left behind*. Je komt het ook tegen in de boekenserie: *De laatste bazuin*. De gelovigen worden opgenomen en diegenen die achterblijven krijgen nog een kans om tot geloof te komen. Maar het wordt dan wel heel zwaar.

Dat is vooral gebaseerd op deze tekst uit 1 Tessalonicenzen 4: *Wij zullen samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. Dan zullen we altijd bij hem zijn.*

De vraag is of je deze tekst wel zo letterlijk moet nemen.

Paulus heeft het hier over de komst van de koning. Dat is op en top koningsdag! Als Hij komt dan wil je Hem feestelijk binnenhalen. Dan ga je Hem tegemoet en dan vergezel je Hem op zijn tocht naar de aarde. Want daar gaat Hij naartoe. Naar deze aarde. Dat is het doel.

Als de meisjes in die bekende gelijkenis wachten op de bruidegom, dan horen zij midden in de nacht opeens die roep: Zie, de bruidegom, ga uit Hem tegemoet. Dat klinkt ook bij klinken van de bazuinen. De koning komt! Ga uit Hem tegemoet. En Paulus ziet de mensen naar Hem toegaan –in de lucht. Niet om daar te blijven, maar om Hem feestelijk binnen te halen.

Dia 4

Johannes ziet dan in Openbaring 21 het nieuw Jeruzalem neerdalen op de aarde. De stad van de vrede, waar geen dood meer zal zijn, geen rouw en waar alle tranen van de ogen worden afgewist. Dan zal alles nieuw zijn. Tof en volmaakt. Dan zullen zij en wij –schijft Paulus- voor altijd bij Hem zijn.

Zij en wij. De gestorvenen en de levenden.

Dat betekent, dat niet iedereen zal sterven. Wij zeggen wel, dat de enige zekerheid in je leven is, dat je sterft. Maar dat geldt dus niet voor iedereen! Als Jezus terugkomt, dan zijn er mensen, die niet gestorven zijn. Die niet eerst hoeven op te staan.

Maar zij gaan de gestorvenen niet voor. Want als de bazuinen klinken, dan breken eerst de graven open. En dan voegen de gestorvenen zich als levenden bij de levenden. En dan zullen zij samen getuigen zijn van de komst van de koning. Dan zullen zij Hem samen verwelkomen. Dan zullen zij samen voor altijd bij Hem zijn. Bij Hem op de nieuwe aarde, waar hemel en aarde weer één zijn en waar ziel en lichaam weer onlosmakelijk aan elkaar verbonden zijn.

Dia 5

De grond van dit alles is pasen!

De opstanding van Christus!

Hij is als eerst opgestaan.

Paulus gebruikt hier het woord eersteling. Dat is de aankondiger van de oogst!

Christus is als eersteling opgestaan.

Hij kondigt de grote oogst aan.

Nog even en dan volgen er meer.

Straks breken alle graven open.

En kijk eens goed om je heen. Alles wijst toch op Zijn komst. Leg de Bijbel maar naast de dingen die gebeuren in de wereld en je ziet de tekenen van de tijd.

Het gaat van pasen naar de wederkomst.

Van de dag, dat zijn graf open ging, naar de dag, dat de bazuinen zullen klinken, dat nog veel meer graven openbreken en dat wij bij Hem mogen zijn. Voor altijd!

Daardoor kunnen we verder kijken en hoop hebben - ook in tijden van rouw en verdriet.

Troost elkaar met deze woorden.

Amen

Piet Hulshof
26 april 2015

Eens als de bazuinen klinken